

Historia PKOl do 1939 roku w pigułce

Piotr Walewski

Hotel Francuski w Krakowie.

W bieżącym roku Polski Komitet Olimpijski celebryje stulecie istnienia. Dokładnym dniem narodzin PKOl był 12 października 1919 roku.

Tabliczka upamiętniająca założenie PKOl.

Franciszek Szyczyk, Tomasz Stankiewicz, Jan Łazarski, Józef Lange.

Spotkanie założycielskie miało miejsce w Hotelu Francuskim w Krakowie - powstał wówczas Komitet Udziału Polski w Igrzyskach Olimpijskich, przekształcony wkrótce w Polski Komitet Igrzysk Olimpijskich (nazwa Polski Komitet Olimpijski obowiązuje od roku 1924).

Prezesem został książę Stefan Lubomirski, a głównym celem postawionym przed nowo powstałą organizacją było przygotowanie i wysłanie reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie w Antwerpii. Niestety, na przeszkodzie stanęła wojna z bolszewicką Rosją. Kiedy w Belgii inaugurowano zawody, pod Warszawą rozstrzygała się decydująca bitwa z nacierającym agresorem.

Polski debiut olimpijski miał więc miejsce cztery lata później w Paryżu. W ojczyźnie założyciela MKOl, barona Pierre'a de Coubertina, wystartowała 66-osobowa reprezentacja Polski, która zdobyła dwa medale.

Kolarze torowi Józef Lange, Jan Łazarski, Tomasz Stankiewicz i Franciszek Szymczyk wywalczyli srebro w drużynowym wyścigu na 4 km na dochodzenie, a jeździec Adam Królikiewicz na koniu Picador - brąz w konkursie skoków.

Na pierwszy złoty medal przyszło nam poczekać kolejne cztery lata. W Amsterdamie udało się go zdobyć Halinie Konopackiej, która w wielkim stylu wygrała konkurs rzutu dyskiem z rekordem świata (39,62 m).

Halina Konopacka

Oprócz medali w zawodach sportowych Polacy zdobywali również „krażki” w Olimpijskich Konkursach Sztuki i Literatury - przed 1939 rokiem łącznie siedem (dwa złote, dwa srebrne i trzy brązowe).

W okresie międzywojennym członkami MKOl byli czterej Polacy: Stefan Lubomirski (1921-1922), Kazimierz Lubomirski (1922-1930), Ignacy Matuszewski (od 1928) i Stanisław Rouppert (od 1931).